

[Pia Kjærsgaard]

det vil føre med sig af problemer, når unge studerende, som måske er Danmarks kommende grundunderlag, ikke kan få adgang til kollegier, fordi der sker yderligere værelsesbegrænsning på grund af flygtninge.

Der er flere punkter om særbehandling af flygtninge, som fremskridtspartiet ikke finder er spor rimelige. Nu mangler vi bare tvangsudlejningerne, hvor det er det offentlige, der skal bestemme, til hvem der skal udlejes, så flygtningene også får fortrinsret på det område. Det ender galt, og fremskridtspartiet vil ikke deltage i denne lovgivning. Vi må opfordre til, at flygtningeloven ændres, eftersom boligmarkedet vil kunne bryde sammen, hvis der ikke gøres noget, og så vil vi for øvrigt sige til venstres borgerlige boligminister, at vi faktisk synes, det er et dårligt debutforslag fra boligministens side.

Boligministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil takke for de mange positive tilkendegivelser, der er kommet vedrørende det foreliggende forslag, og så vil jeg sige med reference til den sidste taler, at hvis blot alle efterfølgende lovforslag kan blive mødt med samme velvilje, sætter jeg meget pris på den generelle modtagelse af love fra boligministeriet.

Det er væsentligt at gøre sig klart i debatten, at der ikke er sagt med lovforslaget, at dette øger det fundamentale antal boliger i dette land. Det tilsigter lovforslaget heller ikke. Det, man tilsigter, er at løse de problemer, vi har mulighed for at løse her og nu, de helt akutte problemer, som bl.a. Dansk Flygtningehjælp har påvist. Hvad er det, der forhindrer, at flygtninge i dag kan fordeles geografisk i dette land? Hvad er det for økonomiske mekanismer, vi skal have fjernet? Det er de små problemer eller barrierer, dette lovforslag tager sigte på at fjerne.

Som udgangspunkt skal vi alle være klar over, at når vi tager imod flygtninge, betyder det, at vi alle sammen er flere om at fordele de samme goder. Flygtninge har ikke penge med, og de har heller ikke boliger med, de skal altså være med til at efterspørge de boliger, som er i dette land, og det er vel i virkeligheden også det smukke, man siger i flygtningekonventionen, at flygtninge, der er folk i nød, skal mindst – mindst – have det lige så godt som danskerne. I virkeligheden siger

man først, at de skal være begunstiget; det skal vi huske på er hovedsigtet, når det drejer sig om folk i nød, og det er flygtninge.

Hr. Svend Andersen er den første, der taler om, at der ikke i lovforslaget er tale om en forøgelse af kvoterne, og det må jeg sige er også rigtigt. Der er ikke tale om en forøgelse af kvoterne. Det er også et svar til hr. Albrechtsen, der spørger, om jeg her kan love, at kvoten for 1986 udnyttes fuldt ud, og hvorvidt kvoten for 1987 bliver af samme størrelse som i år, nemlig på 9.000 enheder. Dertil må jeg sige, at det kan jeg ikke love.

Vi følger i øjeblikket i boligministeriet ganske nøje udviklingen på hele byggeområdet. Vi må konstatere, at der er en voldsom overophedning i byggesektoren; der er i mange områder af landet mangel på bygningshåndværkere, og det gør, at vi må optræde med stor ansvarlighed som offentlig byggestyrer.

Hr. Svend Åge Petersen vil jeg også takke for en positiv holdning, og så har jeg den bemærkning, når hr. Svend Åge Petersen siger: vi vil ikke være med til eller risikere, at man sætter unge under uddannelse ud af kollegier eller ungdomsboliger til fordel for flygtninge, at det er der heller ikke tale om.

Vedrørende regelsættet om kollegier er der det samme ønske om at fjerne nogle barrierer, der hindrer, at flygtninge eventuelt har mulighed for at få del i det antal ungdomsboliger eller kollegieboliger, vi har her i landet. Det er ca. 30.000 værelsesenheder. Der er altså ikke tale om på nogen måde at sætte danske fastboende unge ud, men om at åbne muligheder; og det kan så være, det kun er 10 eller 100 eller 200 værelsesenheder, men det er trods alt bedre end intet.

Det er også et svar til hr. Arne Bjerregaard om samme emne. Det må være indlysende rigtigt, at det er de tomme kollegier, der først udnyttes, men ellers må vi også acceptere, at flygtninge er mennesker som alle andre og vi lever i et frit samfund. De må altså også have mulighed for at bosætte sig i forskellige dele af landet efter eget ønske.

Kollegiespørgsmålet er ikke blot – fru Dagmar Mørk Jensen var inde på det – et spørgsmål om, hvorvidt det er rimeligt at fjerne kravet om, at man skal være under uddannelse. Problemet er, at alle kollegier, der er opført op til 1978 – og det er ca. 80 pct. af den eksisterende masse – har det krav.